

Sygn. akt II C 930/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Barbara Pyz-Kędzierska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2020 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa A. M., M. M.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

wniosku o zabezpieczenie roszczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt II C 930/20

UZASADNIENIE

postanowienia z 19 kwietnia 2020 r.

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2020 r. A. M. i M. M. wnieśli

o zasądzenie od (...) S.A. kwoty 85 457 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 6 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty z tytułu nadpłaconych rat kredytu w związku

z uznaniem postanowień umowy o kredyt hipoteczny numer (...) z 12 września 2007 r. za niedozwolone.

Jednocześnie powodowie w pozwie zawarli wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zajęcie wierzytelności o wypłatę środków z rachunku pozwanego prowadzonego przez Narodowy Bank Polski na kwotę 103 751,90 zł.

W uzasadnieniu powodowie podali, że w dniu 12 września 2007 r. zawarli umowę

o kredyt hipoteczny dla osób fizycznych (...) waloryzowany kursem CHF

z (...) S.A. w W. (wcześniej (...) Bank S.A.), na mocy którego pozwany udzielił im kredytu w kwocie 316 300 zł.

Powodowie powołali się na szereg okoliczności wskazujących na nieuczciwą praktykę rynkową po stronie pozwanego. Zarzucili, że kwota kredytu podlegająca zwrotowi na rzecz banku nie została w umowie ściśle oznaczona, jak również nie zostały oznaczone szczegółowe, obiektywne zasady jej określenia. W ich ocenie taki sposób ukształtowania stosunku zobowiązaniowego jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumenta, gdyż godzi w równowagę kontraktową stron. Zmierza również do wprowadzenia konsumenta w błąd, wykorzystując jego zaufanie i brak specjalistycznej wiedzy. Powodowie podkreślali, że pozwany nie tylko wykorzystał swoją przewagę kontraktową, ale również nie dopełnił wymaganych od instytucji finansowych obowiązków informacyjnych. Zdaniem powodów, zastrzeżenie indeksacji w przedmiotowej umowie było sprzeczne z dobrymi obyczajami, a skoro równocześnie rażąco naruszało interesy konsumenta, to stanowiło klauzulę niedozwoloną. Powodowie wskazali również, iż pozwany wyrządził im szkodę

w postaci pobierania od nich sum w zawyżonej wysokości. Odnosząc się do przesłanki interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, powodowie wskazali, że posiadają interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia dochodzonego roszczenia, gdyż wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 3 października 2019 r. wydany w sprawie C-260/18 oraz wyrok Sądu Okręgowego z 3 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. Akt XXV 2514/19 powodowały lawinę pozwów kredytobiorców przeciwko bankom, co może powodować zachwianie sytuacji finansowej pozwanego. W ich ocenie uprawdopodobnia to tezę, że sytuacja finansowa pozwanego może uniemożliwić lub poważnie utrudnić ewentualne postępowanie egzekucyjne.

Powodowie podali, że na sumę zabezpieczenia w kwocie 103 751,90 zł składa się kwota: 85 456,40 zł - należność główna, 4 572, 50 zł - odsetki ustawowe za opóźnienie od 24 lipca 2019 r. do 27 kwietnia 2020 r. (orientacyjny termin wydania postanowienia o zabezpieczeniu), 5 400 zł – koszty zastępstwa procesowego za I instancję, 2 700 zł – koszty zastępstwa prawnego za II instancję, 1 350 zł – koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym, 4 273 zł – opłata egzekucyjna za wykonanie zabezpieczenia. (pozew k. 3-11)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, wnioski powodów o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 2 w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia roszczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku może żądać każda strona lub uczestnik postępowania przed sądem powszechnym lub sądem polubownym, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, przy czym, zgodnie z § 2 cytowanego przepisu 730¹ k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi bądź poważnie utrudni wykonywanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Stosownie do treści art. 747 k.p.c. zabezpieczenie roszczeń pieniężnych następuje przez:

- 1) zajęcie ruchomości, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunku bankowego albo innej wierzytelności lub innego prawa majątkowego;
- 2) obciążenie nieruchomości obowiązanego hipoteką przymusową;
- 3) ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości, która nie ma urządzonej księgi wieczystej lub której księga wieczysta zaginęła lub uległa zniszczeniu;
- 4) obciążenie statku albo statku w budowie hipoteką morską;
- 5) ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu;
- 6) ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym obowiązanego albo zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo częścią gospodarstwa rolnego obowiązanego.

Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest w świetle przywołanych przepisów konieczność jednoczesnego spełnienia obu wskazanych wyżej kumulatywnych przesłanek zabezpieczenia, a więc zarówno uprawdopodobnienia istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, jak i uprawdopodobnienia, iż brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu powodowie uprawdopodobnili swoje roszczenie wobec pozwanego banku, została zatem spełniona pierwsza przesłanka, o której mowa w art. 730¹ § 1 k.p.c. Powodowie przedłożyli do akt dokumenty poświadczające

zawarcie umowy kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF i warunki spłat jego rat. W świetle pozwu, kwota kredytu podlegająca zwrotowi nie jest w umowie ściśle oznaczona, jak również nie są wskazane szczegółowe, obiektywne zasady jej określenia. W takim wypadku uznać należałoby za powodami, że to bankowi pozostawiono swobodne określenie kwoty podlegającej zwrotowi przez kredytobiorcę. Takie ukształtowanie stosunku zobowiązaniowego naruszałoby natomiast jego istotę, gdyż wprowadzałoby do stosunku zobowiązaniowego element nadrzędności jednej ze stron i podporządkowania drugiej strony bez odwołania do jakichkolwiek obiektywnych kryteriów określających granice swobody jednej ze stron. Naruszenie zaś istoty stosunku zobowiązaniowego oznacza przekroczenie granic swobody umów określonych w art. 353¹ k.c. i prowadzi do nieważności czynności prawnej jako sprzecznej z ustawą (art. 58 k.c.). W świetle pozwu dotknięte nieważnością postanowienia dotyczą głównego świadczenia kredytobiorcy, tj. zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu i zapłaty odsetek, co należy do essentialia negotii umowy kredytu (postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 6 sierpnia 2019 r., sygn. akt XXV C 355/18 LEX nr 2776447).

W związku z powyższym, roszczenie powodów o zapłatę należy uznać na obecnym etapie za uprawdopodobnione.

W ocenie Sądu powodowie nie zdołali jednak uprawdopodobnić interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie uprawdopodobnili bowiem, że kondycja finansowa (...) S.A. jest niekorzystna w takim stopniu, że w razie uzyskania pozytywnego dla powodów wyroku, wyegzekwowanie dochodzonych roszczeń mogłoby w przyszłości okazać się niemożliwe lub utrudnione.

Podniesiona we wniosku argumentacja, opierająca się na ryzyku niewypłacalności banku wobec kierowanych wobec banku roszczeń przez tzw. kredytobiorców frankowych nie jest wystarczająca do uznania, że został uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu takiego zabezpieczenia.

Sytuacja finansowa (...) S.A. z siedzibą w W. jest dynamiczna i może ulegać zmianom. Powodowie w żaden sposób nie wykazali, że obecna sytuacja banku, realnie zagraża niewykonaniem ewentualnie korzystnego dla powodów orzeczenia. Zaznaczyć należy, że (...) S.A. w ramach kosztów operacyjnych zabezpieczył rezerwy związane z umowami indeksacyjnym w umowach kredytowych. Zatem pozwany dokonał zabezpieczenia środków finansowych na okoliczność zasadności roszczeń m.in. powodów.

Podnieść przy tym należy, iż kapitał zakładowy (...) S.A. na chwilę obecną wynosi (...)zł (w pełni wpłacony – odpis KRS pozwanego z 27 kwietnia 2020 r.). Nawet jeśli dojdzie do uwzględnienia powództwa powodów w całości lub w części to wysokość kapitału zakładowego banku i utworzona rezerwa pozwala stwierdzić, że powodowie będzie mogli dochodzić należności od pozwanego i nic w ocenie Sądu nie wskazuje na to, żeby dochodzenie roszczeń miało być utrudnione (nawet gdyby pozwany istotnie w jakichś toczących się przeciwko niemu postępowaniach zostałby uznany odpowiedzialny z tytułu rozliczeń kredytów frankowych).

Przytoczone przez powodów okoliczności nie świadczą zatem o tym, by w razie egzekucji zasądzonego na ich rzecz świadczenia, egzekucja taka byłaby utrudniona lub niemożliwa. Powodowie mimo uprawdopodobnienia roszczenia wobec pozwanego nie uprawdopodobnili istnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu roszczenia. Z uwagi na wymóg kumulatywnego spełnienia przesłanek udzielenia zabezpieczenia, wniosek powodów należało oddalić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art.730¹ § 1 k.p.c. a contrario orzekł jak w sentencji.

sędzia del. Barbara Pyz - Kędzierska

z/

(...)

sędzia del. Barbara Pyz - Kędzierska